

der Kompetenzen erfordert der moderne zwischenstaatliche Verkehr zur Beförderung gegenseitiger Rechtshilfe« přednesený na kongresu rakousko-uhersko-německých notářů ve Vídni v r. 1907.

Pro důkladnou znalost právní jmenován byl v r. 1908 členem zkušební komise pro státní zkoušky odboru judičiálního na naší universitě. Jeho neobyčejné nadání řečnické a znalost řeči napomáhaly mu v jeho ušlechtilém snažení, aby notářskému stavu, v Rakousku tak odstrkovanému, dostalo se náležitého uznání a práv mu příslušících. Ve svém povolání byl obecně velice vyhledáván, pro odborné své vědomosti, životní zkušenost a milé chování. Na povolání své pohlížel se stanoviska čistě etického a viděl v notáři nástroj k zabezpečení jistoty a zachování míru v právu soukromém.

V něm ztrácí stav osvědčeného vůdce a naše věda pilného pracovníka. Buď čest jeho památce!

Dr. Č.

K zákonodárné technice Národního shromáždění. Pod tímto nadpisem vytkl jsem v »Právniku« 1920, strana 147, jak ledabylým způsobem se v Národním shromáždění fabrikují zákony. Na mnohé jiné nesrovnalosti bylo již v »Právniku« opětovně poukázáno. Stejně špatně a povrchně, jak se dělají zákony, jsou sdělávána i vládní nařízení. Další doklady přímo neodpovědné zákonodárné a nařizovací práce jsou tyto: Ve vládním nařízení ze dne 4. července 1924, čís. 152 Sb. z. a n. o výběru a úhrnné odměně vyrovnávacích správců jest stanoveno, že základ výměry úhrnné odměny vyrovnávacího správce tvoří i částka, z níž jest podle článku XIV., § 10, čís. nař. č. 337 z r. 1914 ř. z. zapraviti úhrnný poplatek. Při tom bylo přehlédnuto, že zmíněný článek XIV. byl zrušen paragrafem 49 č. 11 čís. nař. ze dne 15. září 1915 č. 279 ř. z. Ještě horší lapsus sběhl se v zákoně ze dne 2. července 1924 č. 177 Sbírky, kterým se doplňuje zákon ze dne 15. dubna 1920 č. 314 Sbírky o exekuci na platy a výslužné zaměstnanců a jejich pozůstalých. Zde stanoví se v § 2, že ustanovení § 4 zákona ze dne 15. dubna 1920 č. 319 Sbírky zůstávají nedotčena. Tento byl však zrušen zákonem ze dne 18. března 1921 č. 115 Sbírky. V zákoně 177-1924 mělo tedy správně státi, že ustanovení § 4, zákona ze dne 18. března 1921 č. 115 Sb. z. a n. zůstávají nedotčena.

Každý praktický právník doplňuje a opravuje si svoji Sbirku zákonů a nařízení podle měnícího se zákonodárství, a jest podivuhodné, že v ministerstvech se tak patrně neděje, takže se tam zruší zákon již dávno zrušený anebo zachovávají se v platnosti ustanovení zákonů před tím již zrušených. Dr. A. S.